

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

Contr. I. Secundùm quam Naturam Christus sit Mediator & Sacerdos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

CONTROVERSIA II.

Utrum Christus dici possit Vnus, an Plures, Vnum, an Plura.

Durandus docuit, non posse rectè dici, *Christus est Vnum*: sed debere dici: *Christus est Vnus*. Verùm ipse Christus dixit: *Ego & Pater Vnum sumus*: S. Bonaventura videtur sensisse, Christum posse dici *Plura*, neutraliter, non verò *Plures*. dicit enim, Christum esse aliud de Matre, & aliud de Patre, non tamen alium & alium.

384. Dicendum est 1. Christum nec posse dici *Plures*, nec *Duos*. Ratio est, quia Pluralitas masculinè prolata cadit supra Personas: atqui in Christo non est pluralitas Personarum: ergo non potest dici: *Plures*.

Dicendum 2. Neque posse Christum neutraliter dici: *Plura*; aut *Duo*. Ratio est, quia licet neutrale cadat supra Naturam, & in Christo sint duæ naturæ, cadit tamen simul etiam supra

Personalitates, & ideo plus requiritur ad vocandam pluralitatem neutraliter, quam masculinè prolatam. Quia ad hoc quod est; esse plures requiritur illa non esse vnum: atqui vñ est vnum, idemque suppositum, etiam si sint duæ naturæ, simpliciter est vnum, quia naturæ illæ conveniunt in vnum, & physicè conjunguntur in vno supposito, vt faciant vnum: quæ autem simpliciter & absolute dicuntur & sunt vnum, non possunt rectè simpliciter & absolute dici plura, vnum enim & plura opponuntur.

DICES. Aliqui SS. PP. dixerunt, Christum esse aliud & aliud: sed hoc idem est, ac dici plura. 2. Ex mente S. Thomæ, Sanctos Patres non fuisse locutos secundum proprietatem sermonis, sed ad hominem ita locutos esse como Euthychianos, qui negabant dualitatem naturæ: hæc autem simpliciter non sufficit, vt Christus dicatur propriè aliud & aliud, sicut etiam Christus non dicitur Humanitas & Divinitas, sed Deus & Homo.

CAPVT X.

DE SACERDOTIO CHRISTI.

CONTROVERSIA I.

Secundum quam Naturam Christus sit Mediator & Sacerdos.

Christum esse Mediatorem, habetur in SS. Litteris ad Gal. 3. & alibi. Diversimodè autem hoc à SS. PP. intelligitur. Primò, quatenus in Christo copulantur duæ Naturæ, vt sit vna Persona. Sed hic sensus est minùs proprius: sic enim Christus rectius diceretur Medius inter Deum & Hominem, quàm Mediator. Alio igitur sensu Mediator est nomen Officij, prout etiam hodie dicuntur Mediatores illi, qui ad Pacificationes Principum adhibentur.

Officium Mediatoris tribus modis exerceri potest ac solet; vt observavit Vasquez. Primò enim accipitur pro Iudice seu arbitro dijudicante causas partium. Et in hoc sensu ratio Mediatoris non convenit Christo in omni rigore. Arbitri enim consensu partium constituuntur: Christus non est constitutus nisi à Patre: arbitri iudicant secundum merita causæ, & reum condemnant: Christus cum hominem condemnare deberet, in se reatum expiandum suscepit. Secundò Officium Mediatoris idem est quod Proxenetæ, qui inter partes desert ab vna ad alteram pacta & conventiones, quo sensu Moyses de seipso

dicit Deutr. 5. *Ego sequester & mediator fui inter Dominum & vos in tempore illo, vt annuntiaretis verba ejus.* & de eodem dicitur ad Galat. 3. *Datus est lex per Angelos in manu Mediatoris, quo sensu dicitur Christus Mediator Malach. 3. & Angelus (hoc est nuntius) Testamenti.* Eodem sensu Chrysostomus dicit, Christum Mediatorem factum esse, quia sermones detulit, & attulit ea quæ à Patre mittebantur perferens ad nos.

Tertiò dicitur esse Mediator, qui pro vna parte apud alteram preces interponit, & supplicando conciliare nititur, vel denique etiam interficit pro culpa alterius; & hoc sensu clarum est, Christum esse Mediatorem, diciturque Mediator Novi Testamenti ad Hebr. 12.

385. Quæritur 1. Secundum quam Naturam Christus exercuerit officium Mediatoris & sacerdotis. Primus error fuit Calvinii, asserentis, secundum veramque Naturam, tam divinam quàm humanam, hoc officium Christo convenisse, & ab eo exercitum fuisse. ita docuit in duabus epistolis datis ad Polonos, & Petrus Martyr ejusdem affectu itidem in duabus epist. ad eosdem Polonos.

Secundus

Secundus error est Stancarianorum, qui docuerunt, humanam naturam ita fuisse adequatum principium mediationis, ut opera Christi nullam dignitatem acceperint à Divinitate, neque hanc aliter concurrisse, quam tribuendo vires humanæ naturæ, sustinendo graves dolores passionis. Catholica veritas est, opera Christi fuisse quidem dignificata à Verbo (quod suprà declaratum est) sed solam naturam humanam fuisse Principium vitæ illarum operationum, per quas Christus officium Mediatoris & Sacerdotis exercuit; & hoc sensu secundum solam naturam humanam fuisse mediatorem: vel clariùs. Operationes Mediatoris fuerunt solæ operationes humanæ, & nulla operatio divina, quæ talis. Colligitur ex 1. ad Timoth. 2. *Unus Deus, Unus Mediator Dei & hominum homo Christus Jesus.* ubi Apostolus per vnum Deum totam Trinitatem intelligit. Ratio est clara: nam mediator quæ talis debet distinguere ab illis inter quos exercet officium Mediatoris: atqui secundum suam naturam humanam distinguitur à Deo & peccatore, inter quos exercebat officium mediatoris: ergo solius naturæ humanæ operationes sunt operationes Mediatoris quæ talis.

Confirmatur 1. Sacerdos debet offerre Deo sacrificium: sed offerens debet inferior esse illo cui offert sacrificium: ergo & Sacerdos; sed Christus per easdem operationes fuit Mediator & Sacerdos; ergo solæ illæ operationes sunt propriæ Mediatoris, quæ procedunt à Natura inferiore, id est humana.

Confirmatur. 2. Christus fuit Mediator per opera satisfactoria & meritoria: atqui operationes divinæ non possunt esse tales, bene autem operationes humanæ: ergo, &c.

386. Obijcit Calvinus 1. Et arguitur ex illis Christi verbis: *Ego pono animam meam.* quæ verba vult esse intelligenda de Deo, quasi dixisset: *Ego quæ Deus pono animam.* quia solius Dei erat eam ponere, & pro libitu resumere. Verum Calvinus vel non legit, vel dissimulavit ea quæ statim adduntur: *Propterea diligit me Pater, quia ego pono animam meam.* atqui Verbum non diligitur à Patre, propterea quod quæ Deus posuerit animam, itaque licet Verbum dicatur posuisse animam per denominationem suppositi, hoc tamen factum est per actum Voluntatis procedentem ab Humanitate, & liberè acceptantem mortem, ut suprà declaratum est: sicut etiam eadem humanitas ex potestate sibi facta à Verbo, eam reassumpsit per unionem cum corpore. Itaque Scripturæ testimonia quæ affert Calvinus, intelliguntur & tribuuntur Verbo per Communicationem Idiomatum. Aliqua etiam intelligenda sunt de Virtute meritoria, non de physica principali. quo sensu dicitur Christus dare Spiritum S. renouare corda, &c.

387. Obijcit Calvinus 2. SS. PP. docent, quod Christus fuerit mediator per operationes theandricas, seu Dei viriles: atqui hæc sunt operationes utriusque Naturæ, divinæ scilicet & humanæ, ergo &c. 32. Patres per operationes Dei

viriles intellexisse operationes Naturæ humanæ Deificata, & deificatas à Deitate participata per physicam unionem: propter quam communicationem dicuntur & denominantur operationes Verbi, & Dei per communicationem idiomatum.

DICES 1. In Concilio Lateranensi sub Martino I. definitum est, Theandricam operationem in Christo non esse vnam tantum, sed duas operationes, alteram divinam & alteram humanam. 32. Sensum illius definitionis colligi ex Scopo illius, qui fuit, damnare errorem Monothelitarum, docentium operationem Theandricam esse tantum divinam, nempe Decretum divinæ voluntatis: vult ergo illa definitio, præter & ultra illud decretum, requiri etiam operationem naturæ & voluntatis humanæ, quæ Christus miracula est operatus, ad quæ quidem requirebatur Decretum Dei, sed voluntas humana ultimò determinavit divinam, cujus erat instrumentum animarum & rationale.

DICES 2. De ratione Sacerdotis est, mactare hostiam, quæ in sacrificium offertur: atqui Christus fuit hostia, nec tamen seipsum occidit: ergo non fuit Sacerdos. 32. Ad rationem Sacerdotis sufficere, ut moraliter hostiam mactet, hoc autem fecit Christus offerendo se sponte ad mortem.

DICES 3. Si hoc sufficit ad rationem Sacerdotis, tunc etiam Martyres, qui se sponte offerunt ad necem, erunt Sacerdotes & Victima. 32. Negando sequelam; deficiunt enim à ratione Sacerdotis ex alio capite, quia non sunt constituti publicâ auctoritate ad talem Religionis cultum Deo exhibendum, pro testificatione supremi Dominij in hominis vitam. Christus autem fuit à Patre sic constitutus, & etiam in hostiam electus ad Hebr. 5. *Omnis Pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur; neque quisquam sibi sumit honorem, sed qui vocatur tanquam Aaron.* ad Ephes. 5. *Tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam.*

CONTROVERSIA II.

Quis fuerit Effectus Sacrificij à Christo oblato.

Principalis effectus hujus cruenti sacrificij, est, satisfactio & expiatio omnium peccatorum, pro quibus applicabitur, eo modo, & ijs medijs, quæ Christus Dominus instituit in sua Ecclesia. Et hæc est illa prærogativa, quæ hoc sacrificium superat omnia sacrificia antiquæ legis, distributive & collectivè sumpta, prout testatur S. Paulus ad Hebr. 10. *Imbram habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum per singulos annos eisdem ipsis hostijs quas offerunt indefinenter, nunquam potest accedentes perfectos facere, alioquin cessassent offerri, ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel mundati; sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit: impossibile enim est san-*